

льність і її результати, свої професійно значимі якості. Професійне самосвідомість прямо пов'язано з усвідомленням людиною себе в професійній діяльності. Якщо самосвідомість формується в життєдіяльності і спілкуванні з оточуючими людьми і є результатом пізнання себе, своїх дій, психічних якостей і т. д., то професійне самосвідомість – це проекція всіх структурних компонентів самосвідомості на професійну діяльність.

Ураховуючи функцію професійного самосвідомості як засобу саморегуляції професійної діяльності, структуру професійного самосвідомості можна представити наступним компонентним складом: усвідомлення професійної моралі і етичності; усвідомлення себе як суб'єкта професійної діяльності; усвідомлення і оцінка відносин; усвідомлення власного розвитку в часовій зв'язі.

В професійній діяльності спеціаліста дуже важливо враховувати рівень його професійного самосвідомості, адже воно безпосередньо пов'язано з питаннями оволодіння і управління професійною діяльністю, з питаннями самоуправління в професійному розвитку особистості на різних етапах її професійного шляху. Також професійне самосвідомість є особистісним регулятором професійного саморозвитку і самовиховання особистості, і тому результати професійної діяльності виражаються, перш за все, в здатності професіонала аналізувати і оцінювати свою діяльність і її результати, свої професійно значимі якості, а це безпосередньо впливає на компетентність, а також на ефективність і плідність діяльності професіонала.

Левчук О.
НТУ «ХП»

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРІВ

У сучасному суспільстві практично будь-яка трудова діяльність за змістом та формою організації об'єктивно стає дедалі більш спільною. У спільній діяльності можливе досягнення суспільних потреб, інтересів та

цілей, здійснення яких дає змогу існувати й розвиватися будь-якій суспільній системі, у якій живе й існує конкретна людина. Через реалізацію суспільних потреб, інтересів і цілей людина здатна ширше реалізувати свої власні потреби, інтереси, цілі.

Професійна підготовка менеджерів повинна ставити за мету формування не тільки системи знань, умінь, навичок, але й розвиток специфічних рис особистості, що відповідають вимогам майбутньої професійної діяльності. Перед ВНЗ постає серйозна проблема цілісного розвитку особистості, який передбачає наявність комунікативного потенціалу, уміння працювати в складних умовах спільної діяльності, формування толерантності під час розв'язання конфліктних ситуацій тощо. Деякі питання становлення й розвитку особистості під час підготовки до професійної діяльності та безпосередньо в її процесі подано в працях Б. Г. Ананьєва, Г. О. Балла, О. О. Бодальова, Б. С. Братуся, Н. Ю. Волянчук, Е. Ф. Зеєра, Є. О. Клімова, О. В. Киричука, Г. В. Ложкіна, С. Д. Максименка, Л. М. Мітіної, В. А. Семиченко, Е. Е. Симанюк, Т. С. Яценко та ін.

Професійна підготовка майбутніх менеджерів має спиратися на психологічні закономірності становлення особистості та враховувати специфіку поведінки й діяльності людини. Але особливі вимоги повинні висуватися до такої підготовки менеджерів, які мають здатність до спільної управлінської діяльності.

Менеджер у широкому розумінні – висококваліфікований фахівець, який володіє знаннями щодо механізмів самоорганізації суспільства та його осередків, які приводяться в дію людьми, працює за допомогою людей і здобуває результати в інтересах людей. Це особа, яка професійно здійснює функцію управління в ринковій системі відносин. Сучасний менеджер повинен оволодіти психологічними закономірностями створення іміджу, знати типологію особистості та правила спілкування, специфіку взаємодії особистості й групи в системах управління, класифікувати чинники ефективності професійної діяльності, виділяти психологічні особливості стратегії розвитку підприємства, здійснювати психологічний аналіз управлінської діяльності, розробляти методи вдосконалення систем управління. Також менеджери повинні конструктивно мислити, мати багату уяву, здібності до інновацій та створення оригінальних проектів,

уміти навчати й розвивати підлеглих, формувати та створювати нові робочі місця. Майбутньому управлінцеві необхідні знання про психологічну сумісність у колективі. Психологічна сумісність – такий ефект поєднання людей, що дає максимальний результат діяльності за умови мінімальних психологічних витрат осіб, які взаємодіють. На противагу їй психологічна несумісність – нездатність узгодити дії, що перешкоджає спільній діяльності, несприйняття інших людей.

Важливою функцією майбутнього керівника є формування навичок спільної управлінської діяльності й доведення їх до виконавців. Від правильності та своєчасності управлінських рішень залежить ефективність діяльності всього колективу. Менеджер повинен бути заповзятою людиною, тобто здатним досягати конкретних економічних і соціальних цілей завдяки практичній реалізації оригінальних, нестандартних рішень, як правило, пов'язаних із немалим господарським ризиком. Менеджерові потрібні такі якості, як новаторство й оригінальність у досягненні поставлених цілей, діловитість і практичність, сміливість і винахідливість, націленість на максимально ефективне використання всіх наявних можливостей.

Литвинова Є.
КНУ ім. Тараса Шевченка

БАЗОВЕ ПОРТФОЛІО СТУДЕНТА-ЛІТЕРАТОРА

За сучасних умов освіти розглядають як найважливішу цінність культури, що насамперед виявляється у філології, яка вивчає письмові тексти й на основі їх змістовного, мовного та стилістичного аналізу – історію й сутність духовної культури нашого суспільства. Особливої уваги потребують майбутні літератори – письменники, літературні критики, літературознавці, бо будь-які перетворення, що відбуваються у світі, прямо залежать від їх конкурентоспроможності, рівня професійної компетентності, рівня розвитку мотиваційно-ціннісної орієнтації на свою професію. Особливістю студентів-літераторів є їх професійна спрямованість на нау-